

[Thomsen.]

men maa svare Udgifter efter et Pristal paa 160. Dette Misforhold skal selvfølgelig blive mere udpræget, efterhaanden som Valutacentralen udøver sin velsignelsesrige Virksomhed. De Politikere og Partier, der har Medansvaret for dette Vildskud, kan nok have Udbytte af at læse Professor Axel Nielsens Udtalelse om, at Valutacentralen er blevet det Instrument, der afgør, hvem der skal have højere Indtægter, og hvem der skal have mindre. Hvilken Misforstaaelse var det ikke at overlade den nuværende Regering et saadant Instrument uden at faa Garanti mod Misbrug.

Det maa, som Forholdene ligger, være berettiget at rejse det Spørgsmaal, hvad Lovgivningsmagten saa har gjort for at bøde paa den Uret, som Formue- og Indtægtsnedgangen i Landbruget er Udtryk for. Saa meget kan man i alt Fald slaa fast, at det, der er gjort, betyder meget lidt i Forhold til de Kræfter, der virker i Retning af yderligere Nedbrydning af Landbrugets økonomiske Modstandskraft. Man indledede i sin Tid med en Krisehjælp, der gik direkte i Kommunekasserne. Nytaarsforliget af 1933 var der dog en Realitet i, nemlig Kronesænkningen til 22,50 minus den Tiøre, der saa ofte er omtalt, den Tiøre, som Landbruget stadig væk bliver snydt for. Meget tyder for øvrigt paa, at Knud Korst har Ret, naar han siger, at den prismæssige Spænding paa det Tidspunkt var saa voldsom, at der maatte en mere almen Afspænding til af Hensyn til Balancen mellem Erhvervene og Befolkningsgrupperne indbyrdes. Meget tyder paa, at Kronesænkningen i 1933 mere var en uomgængelig økonomisk Nødvendighed end just en Indrømmelse til Landbruget.

Om Kriseforliget i December 1933 er der ikke meget godt at sige, og alligevel var der ingen Vilje til at forbedre de Ordninger, der ved dette Forlig blev gennemført, tværtimod. Kornordningen blev ikke forlænget, Smørordningen fik Flertallet Held til at forringe i den Grad, at ingen var interesseret i at søge den opretholdt, og ingen af de store Partier gjorde i Virkeligheden noget for at imødekomme Mejeriorganisationernes berettigede Krav. Det Smørforslag, der nu er fremme, er vel ogsaa saa ringe, at ingen har særlig Interesse i at faa det gennemført. Kornloven var i sin oprindelige Skikkelse ikke meget bevendt, og ringere blev den i den Affattelse, som den senere fik. Utilfredsheden med denne Lov skyldes som bekendt ikke alene selve Loven, men i endnu højere Grad den Maade, den administreres paa.

Som ærede Medlemmer maaske vil have bemærket i Dagspressen, har Danske Landbrugeres Kødforsyning, Landmændenes egen Kreatursalgforening, tilbudt at udføre det Arbejde, Storekøbsportørerne har tildelt sig selv, godt en kvart Million Kroner billigere end det, de Herrer faar for deres, efter deres egen, efter Udvalgets egen Mening, opofrende Arbejde. Alene den Omstændighed, at Medlemmer af et ministerielt Udvalg gør sig saadan betalt, ja, det burde efter min Mening være mere end Anledning nok til, at Rigsdagen nedsatte en parlamentarisk Kommission jævnsides med den juridiske Undersøgelse, der foregaar. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen glemte aabenbart, da han var i Færd med at forsvare Administrationen, at omtale den Administration, her er Tale om. Nu er der, som det er nævnt — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der nævnte det —, gaaet et halvt Aar, siden Sagen rejstes. For mig er det ingen Overraskelse, at Efterforskningen tager Tid; jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa, hvorfor det tager saa lang Tid, men jeg vil alligevel i Lighed med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller henstille til den højtærede Justitsminister, at han fremkommer med en Redegørelse for Forholdene.

Tilbage af Ordninger er Sukker- og Kartoffelordningen, og heller ikke disse er der Grund til at raabe Hurra for. Konverteringsbestræbelserne er jo nu løbet fuldstændig ud i Sandet, og dette er saa meget mere bemærkelsesværdigt, som der faktisk paa et bestemt Tidspunkt var Enighed mellem de store Partier og Regeringen, og de, som ikke vidste det i Forvejen, er maaske nu klar over, at Kapitalmagten er stærkere end Regering og Rigsdag, naturligvis fordi alt for mange i denne Sal aabent og navnlig skjult inderst inde deler Kapitalens Interesser. Og saadan vil det vedblive at være, indtil der sættes en effektiv Stopper for Bengnaveri og Bierhvervsbjærgsomhed.

Det, der maa gennemføres, er ikke en eller anden Ordning; men saafremt man ikke vil følge vort Forslag om en Værdiregulering, maa der gennemføres en samlet Plan, der kan føre til Landbrugets økonomiske Ligestilling med det øvrige Samfund paa en saadan Maade, at den jævnt dygtige Landmand faar Mulighed for rentabel Drift.

Tiden har vist, at denne Ligestilling ikke kan gennemføres ved Nedskæring, og derfor burde denne Snak høre op, og Kræfterne samles om at hæve Landbrugets Pristal enten ved Prisorhøjelser af Salgsvarer eller ved Metoder, der virker paa